Ч. 54. Середа 15 (28) марта 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Администрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

З Ради державної.

На засіданю палати послів з дня 23 с. м. промавляв другий ґенеральний бесідник пос. ґр. Штірґкг (Stürgkh) „против“. Бесіда его ще й тим замітна для нас, що він ужив за страхопуда против правительства ще й сильний український клюб, який по переведеню реформи виборчої міг би вийти з Галичини, а котрий після думки ґр. Штірґкга вів би панславістичну політику.

Ґр. Штірґкг зазначив на початку своєї промови, що его партия єсть щиро німецко народна. Відтак вказав на велике роз'ярене, яке свого часу викликали розпорядженя язикові ґр. Баденього, справа словіньскої ґімназиї в Целлю, основане польских паралєльок на Шлеску і висказав здивоване з причини того, що Німці приймають з резиґнациєю правительственну реформу виборчу, котра єсть найтяжшим ударом вимірених против Німців в Австриї і піддає їх під ярмо славяньско-радикальної більшости. Коли правительству в сій справі закинено неконсеквенцию, то тим більше той закид відносить ся до Німців, котрі дають ся приголомшити демократичним кличам. Бесідник остерігав, щоби не сказано колись, що поступ убив Німців. Дальше доказував бесідник, що лиш тактичні взгляди могли спонукати правительство до зміни поглядів. Виходить з того, що не можна мати політичного довіря до правительства, котре замість дальше правити при помочи умірних партий забагає тепер нараз правити з радикальними партиями против умірних.

Ґр. Штірґкг зазначив дальше, що в будучім парляменті национальна борба буде ще сильнійша. Відтак вказав на то, що вже тепер зголошують всілякі внесеня в автономічнім дусі, о зміну конституциї і відокремлене Галичини, против котрих бесідник мусить заявити ся хоч би лиш зі взгляду на єдність держави. Навіть коли би предлога правительства стала законом, то він не міг би погодити ся з оптимізмом правительства що до успішного впливу закона виборчого, тим менше, що додані до предлоги мотиви не мають ані сліду справедливости. Позаяк ніяка партия не єсть вдоволена з предлоги, навіть коли би найтруднійша справа компромісу була залагоджена, то вигляди для будучої палати не суть добрі.

Не лиш, що реформа виборча зрадикалізує палату, що ціла політика скарбова, форма адміністрацийна і социяльне законодавство будуть мусіли основно бути змінені, то буде ще й труднійша справа до залагодженя, іменно як здемократизована і зрадикалізована палата залагодить три головні точки державних відносин і інтересів а іменно: 1) відносини до Угорщини; — 2) розвиток збройної сили; — 3) тревалість заграничних відносин і політику союзів. Бесідник сумніває ся, щоби палата була здібна до усмиреня борб национальних і запитує міністра справ внутрішних, як представляє собі вплив реформи виборчої на становище державне, на справу союзів і тревалість заграничної політики в слідуючій палаті послів, де буде більшість народно-радикальна.

Звернувши на політику заграничну, говорив ґр. Штірґкг: Хиба може буде можна відозвати ся до социяльних демократів, щоби они боронили тридержавного союза і помагали его удержати, коли в більшім числі увійдуть до парляменту і будуть там могли виконувати свій вплив? (Пос. Шумаєр: А щож вдієте? Хиба нас витроїте або згладите зі сьвіта?) Ґр. Штірґкг: Я не хочу вас троїти а всеж-таки годі мені уважати вас вже з гори за тих, що будуть підпирати правительство. То дуже виімково стало ся тепер, що социялісти правительственною партиєю... Або можу хиба при всій льояльности взивати послів гофрата Вуковича і Бянкіньго, щоби они на будуче підпирали політику міністра справ заграничних в союзі з трома державами? (Пос. Зайц: О сьвятий тридержавний союзе, дер-

---

11)

Ледами і ночами.

(З анґлійского — Макса Пембертона).

(Дальше).

Ті, котрі стрічали того вечера Павла Засулича, гадали, що він пяний, бо біг попри своїх знакомих, або тручав їх грубо з хідника і в кількох місцях о мало що не попав в суперечку на улици. Один підпоручник, котрий стрітив его перед обсерваториєю і котрого капітан струтив в нечемний спосіб на улицю, побіг за ним і гапьбив его, але коли Павло скоро відвернув ся, молодий чоловік утік. В цілім бо Кронштадті не було ліпшого стрільця на пістолети і знаменитшого борця на шаблі як молодий капітан артилєриї. Люди говорили о его зручности як о річи, на котру були горді. Навіть молоді люди, що були звістні яко ґалабурдники, оминали его і отверто заявили, що ніколи не хотіли би опинити ся перед дулом его пістолета, бо він дав вже при неоднім нагоді приміри своєї відваги і рішучости.

В бараках принято его сердечно, але товариші, котрі поспішили напротив него, аби его поздоровити, вадержали ся і змовчали, а відтак всі скрикнули в один голос:

— О, ти хорий, друже!

— Що тобі такого, Павле?

— Він посварив ся з малою Анґлійкою і приходить сюди, аби забути спір.

Павло обернув ся з лютостию до того, хто сказав ті послідні слова; то був молодий поручник, що добродушно усьміхав ся.

— Мовчи, або я заткаю тобі губу! — крикнув дико і молодий чоловік чим скорше зник з комнати.

— Мені нічого — додав, обертаючи ся до прочих товаришів і здоймаючи плащ, по чім вхопив склянку абсинту, що стояла на столі.— А коли мені що стало ся, то хиба від вина старого Бонца. Я випив з ним разом кілька фляшок. Ви мене чей розумієте?

Его товариші зглянули ся скоро по собі і одні здвигнули плечима, другі бавили ся рівнодушно купками карт, що лежали на столі. Павло взяв в руки одну пачку карт, немов би хотів покрити своє заклопотанє.

— Чогож ми ще ждемо? — сказав наг.по — чи ще дальше будете говорити про мій вигляд? Сергій, Кароль, чи спите цілий вечер? А що робить Лєнт?

Оба поручники встали з своїх крісел і мовчки сіли при картовім столику. Они питали себе, що могло з Павлом стати ся. Мали мале підозріне, що та справа стоїть в якійсь звязи з малою Анґлійкою, але надто бояли ся о свою шкіру, аби то голосно висказати.

— Нині заберу тобі гроші, Сергій, і так прожену свій біль голови — крикнув Павло голосно, коли его приятель почав мішати карти. — Чоловік все дістає біль голови, коли по полудни зійде ся з Бонцом.

— Але часом дістає ся болю голови, коли стрітить ся его рано — сказав Кароль, роздаючи карти. — То іменно глупо у тих людий, що мало говорять; заєдно питаєш ся, що они о тобі думають і дістаєш болю голови, а остаточно не відгадаєш правди. Старий Бонцо дуже небезпечний чоловік. Він уміє прочитати папір, який у тебе в кишени; я сам то бачив.

— Пив нині бурґундске вино? — спитав Сергій, кидаючи кілька рублів на стіл з видом чоловіка, котрий ще не цілком занятий грою. — Я все оминаю его, коли він випив бурґундского вина; тоді він все небезпечний! Шампаньске, ба, то значить у него спокій і тоді глядить він на тебе якось приязнійше; раз навіть по шампаньскім ударив він мене своєю медвежою лапою по плечи.

— Завтра не буде він рішучо приязно настроєний — відозвав ся один офіцир, що приглядав ся грі. — Кажуть, що він одержав якісь вісти від князя. Імовірно завтра довідаємо ся також всьо про карту, яку вислано до Льондона.

Сергій засьміяв ся. Павло, здавало ся, був дуже занятий грою.

— Я з своєї сторони — говорив поручник дальше, закурюючи недбало папіроса — не вірю в те. Хтось зажартував собі з Анґлійців, а ми мусимо за те зносити тепер всі ті крики і неспокій. Немов би женщина...

— Женщина? — скрикнув Павло, піднимаючи нагле голову.

— Так, або ви не чули? — Кажуть, що карту рисувала женщина, ба навіть вже не сумнівають ся о тім. Наші люди слідили пильно за тим в Льондоні і викрили то. Цілком дика історня!

жи нам тих 85! — натяк на членів вірноконституцийної партиї).

Гр. Штірґкг: А хтож заручить президентови міністрів за будуче, виключно державно-партийне поступоване заступників королївства Галичини? Які то переміни можуть поробити ся в сім краю на національній основі! Хибаж не витворить ся на всході сего краю сильний україньский клюб, котрий буде на всякий случай робити панславістичну — не хочу більше казати — полїтику? Або хиба може слова вдячного признаня, якого діждали ся Поляки за своє вірне державі поступоване, мають може й будучих представителїв Галичини заохотити до того, щоби й дальше поступали на дотеперішній дорозї?...

То суть найхарактеристичнїйші черти з бесїди ґр. Штірґкга, рішучого противника реформи виборчої. Єго відклик до міністра цїсарского дому і справ заграничних з запитанєм, чи знає він, яку небезпечність криє в собі для Династиї і монархії проєкт реформи виборчої, викликав остру перепалку межи ним а послами Зайцом, Гесманом, Гайлїнґером і Шумаєром а коли відтак в палатї трохи успокоїло ся, приступлено до фактичних спростовань, причім відзначив ся особливо ґр. Штернберґ своєю незвичайно простацкою бесїдою. Полємізуючи з социялїстами а специяльно з пос. Дашиньским, сказав, що Дашиньскому аж очи сьвітили ся, коли говорив про царицю Катарину, бо она казала зробити собі з польского трона столець до щоденної потреби і уживала єго цїле житє. Коли будемо довго дивити ся — казав бесїдник — як високе правительство лагодить свій союз з таким чоловіком, то й з иньших престолів пороблять стільцї. Остаточно віцепрезидент Жачек відобрав Штернберґови голос а той апелював до палати. Коли віцепрезидент зарядив голосоване, почали Поляки і часть лївицї виходити з салї а ґраф Штернберґ зрік ся тодї відклику до палати. Як опісля відбуло ся голосоване і що комісию для реформи виборчої збільшено о одного члена, се вже знають наші читателї з попередних вістий.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні. — Угорска криза. — Пода в Росиї. — Конференция в Альґесірас.

На нинїшнім засїданю палати послів предложили пос. Шенерер і товариші пильне внесенє, в котрім вказуючи на подібне внесенє, поставлене пос. Зибликевичем в 1871 р., взивають правительство, щоби предложило проєкт закона о відокремленю Галичини. Закон той мав би увійти в житє рівночасно з новим законом виборчим.

Що принесла вчерашна авдиєнция угорских міністрів у Цїсаря, поки що не знати; віденьскі ґазети доносять лиш, що Монарх хотів вислухати гадки кождого міністра окремо, заким рішить питанє, чи нові вибори до парляменту мають бути розписані в часї конституцийнім чи нї. Після W. Allg. Ztg. бар. Феєрварі і більша часть міністрів висказали ся против розписаня виборів, а за розписанєм були лиш міністер справ внутрішних і міністер справедливости. Тота сама ґазета доносить також, що до примусової бранки не прийде, бо то було би сполучене з великими коштами фінансовими. Так само нема покищо й бесїди о октройованю загального права виборчого на Угорщинї. Але коли би слїдуючі вибори позістали без успіху і коли би опозиция увійшла знову в переважаючій силї до парляменту, то загальне право виборче було би тодї рішучо октройоване.

Звістне ограблене банку в Москві не перестає все ще займати всї уми в Росиї. Не розходить ся вже о саму величезну суму, яку невислїджені доси напастники забрали, бо акціонери того банку самі великі богачі, постановили розділити покритє тої суми між себе і легко єї переболять; але більшу обаву викликує обставина, що гроші дістали ся в руки революціонерів, котрі готові викликати нову революцию. Вість о арештованю якихсь двох людий в Петербурзї, при котрих мали знайти 70.000 рублів, показала ся неправдивою. Внаслїдок того, що визначено велику нагороду за зловленє виновників, одержала полїция множество доносів а вслїд за тим і арештовано богато людий, однак дїйстних виновників доси не викрито. Дальше слїдство поручено шефови тайної полїциї в Амстердамі, котрого уважають нинї за одного із найздібнїйших тайних аґентів. Подібні рабунки зачинають вже щораз частїйше повтаряти ся в ріжних сторонах. Коло Тифлїсу напали якісь люди на віз почтовий а убивши полїцияна, що їхав на возї задля більшої безпечности і зранивши почталїона, забрали з воза 10.000 рублів. Про подібний напад доносять також з Катеринослава, але розбишакам не удало ся там нїчого забрати.

Перше засїданє Думи державної відбуде ся вже дня 10 мая, але здає ся, що аж до того часу не будуть ще переведені всї вибори. В Курляндиї і Лївляндиї відбудуть ся вибори аж в перших днях мая. Але чим близше до скликаня думи, тим більше настає розчарованє серед тої части російскої суспільности, котра покладала на ню бодай яку таку надію. Послїдний указ царский, котрим обмежено права Думи в справі буджетовій, відобрав їй остаточне всяке поважнїйше значінє.

Марокканьска конференция в Альґесірас потягне ся ще до Великодних сьвят і скілько вже тепер можна припускати, закінчить ся успішно. Кн. Альмодавар заявив по вчерашнім засїданю конференциї журналїстам, що уважає порозумінє майже за зовсїм певне. Російскі делеґати предложать на нинїшнім засїданю пропозицию що до розділу марокканьских портів помежи француский і полїцийний надзір. Межи Німеччиною а Росиєю настала знов згода, бо показало ся, що телєґраму ґр. Лямсдорфа до російских делеґатів в Альґесірас перекрутила париска Temps, в наслїдок чого настало було звістне непорозумінє.

Новинки.

Львів, дня 27-го марта 1906.

— **Красвий Видїл** уділив між иньшими запомоги отсим руским захоронкам: у Львові при улици Солярий 200 К, а при ул. Мартина 150 К, в Печеніжинї 100 К, в Дрогобичи 300 К, в Станиславові 200 К, а в Жужели 100 К.

— **Дрібні вісти.** Величезні снїги упали в ночи з пятницї на суботу в Триєстї і околици. — В Опатиї дало ся чути в пятницю по полудни сильне землетрясенє в напрямі з полудневого всходу на північний захід. — В Будапештї арештовано торговця старинностий, якогось Лясльо під закидом, що обманив на велику квоту єпископа в Кошицях, Бубича. Закид показав ся правдивим. Будуть переведені ще дальші арештованя. — З Шафгавзен в Швайцариї доносять, що одна женщина назвиском Вальдфоґель кинула ся оногди в пристуцї божевільности до ріки Рену разом

Офіцир встав і приступив до печи, між тим як другі грали ще якийсь час уважно дальше, аж нагле Павло кинув свої карти і встав від стола.

— Не можу грати — сказав — звинїть, приятелї! В голові менї крутить ся. То проклятє вино Бонца! Вийду трохи на сьвіжий воздух, а відтак пійду до ліжка.

Накинув на себе плащ і вийшов з комнати, не сказавши більше нї слова. На слова одного з товаришів гри, що полишив на столї свої гроші, не звернув уваги. Він заєдно повтаряв собі слова: „Карту рисувала женщина — отже они знають, що карту рисувала женщина“. Він відчував велику охоту побічи до великого дому і дати знати Мариянї, що насіла критична хвиля. Він не сьмів о тім подумати, що він діткнув послїдний раз її уст, а мимо того якийсь внутрішний голос казав єму, що так дїйстно є. Саме тепер повис над її головою меч і двері вязницї мали отворити ся для женщини, за котру був би він віддав своє житє.

— До чорта! — крикнув поручник Сергій, глядячи за капітаном — той Павло нинї справдї сьмішний!

Але офіцири не глядали в поведеню Павла віяких глубших причин, лише гадали, що він посварив ся з малою Анґлїйкою і тому вскорі забули про єго неспокій і думали пійти до міста, аби там довідати ся чогось про дивні вість з Льондона. Аби женщина мала нарисувати карту, видало ся їм безглуздим і той погляд висказав поручник Кароль, один з Павлових товаришів.

— Де та женщина, що могла би нарисувати карту 3-ої батериї? Хто би єї там завів і хто подавав би їй потрібні вказівки? Лише дитина може повірити в таку дику історию і ґенерал хиба лиш буде з того сьміяти ся.

— Чи дитина лише може в то повірити чи нї — замітив той підпоручник, що сьміяв ся при приходї Павла до комнати і говорив про Анґлїйку — всьо одно, але на всякий спосіб була женщина в батериї, бо я сам бачив єї там; она пила там з капітаном Павлом чай.

— Говорите про Анґлїйку? — спитав Сергій скоро, обертаючи ся до него.

— Очивидно! Запитайте Федорова, коли менї не вірите.

Немила тишина настала по тих словах в комнатї, тишина заклопотаня і наглого пізнаня. Тут був лиш один, котрий не міг стерпіти Павла Зазулича і той один тепер промовив. Другі не уміли нїчого сказати на єго слова.

— Скажіть то завтра самі Павлови — замітив вкінци Сергій, перериваючи тишину. — То єго убавить а відтак і нас. — Відтак обертаючи ся до прочих, додав: — То не є місце для приятелїв мого приятеля. Хто їде зі мною до міста?

Офіцири вийшли всї з комнати, полишаючи самого підпоручника. Они не сказали нї слова про те, що він говорив, бо честь їх приятеля була для них за дорога.

Між тим Павло пустив ся в напрямі дому ґубернатора і перейшов подвірє, не думаючи о тім, що вже була ніч. Ясне сьвітло падало з многих комнат понурого, подібного до касарнї будинку, але лиш одно з них притягало увагу молодого чоловіка на себе. Крізь отвір в занавісах міг бачити висячу лямпу і зеркало в золотих рамах. Раз доглянув і єї саму, коли перейшла скоро попри вікно. Мала розпущене волосе, що спадало їй на плечі, і він мало що не піддав ся покусї, забуваючи о осторожности, аби пійти до неї і поговорити кілька слів, заки она пійде спати. Хоч він мешкав також в домі ґубернатора — бо був приділений до штабу — то все таки тревало ще довший час, заки він увійшов до середини, аби дізнати ся, що Бонцо зробив.

(Дальше буде).

з троїма своїми дітьми. Всї четверо погибли. — Для установленя подрібного провкту будови зелїзничого шляху Львів-Підгайцї буде урядувати комісия: дня 27 марта в Боршеві, 28 с. м. в Волкові, 29 в Брикови і Плетеничах, а 30 марта в Плетеничах і Полюхові малім.

— **В справі адвокатского титулу.** На засїданю адвокатскої палати у Відни дня 26 с. м. буде предметом наради предложене, що домагає ся усуненя титулу Hof- und Gerichtsadvokat. Той титул прислугує лише адвокатам у Відни, Лїнцу, Сольногородї і Градци, підчас коли адвокати у всїх инших містах можуть називати себе лише адвокатами, наслїдком чого у ширшої публики проявляєсь часто погляд, немов такий „надворний і судовий адвокат“ щось висшого, як звичайний адвокат, дарма, що послїдні мають ті самі права та обовязки і мусять виповнити ті самі услівя, щоби стати адвокатом. Супротив того віденьска адвокатска палата предкладає для всїх адвокатів в Австриї оден короткий титул: Advocat або Rechtsanwalt.

— **Репертуар руского театру у Львові.** (Саля Jad Charuzim, улиця Бернштайна). В второк „Запорожець за Дунаєм“ і „Вечерницї“. — В четвер „Продана наречена“ опера Сметани. — Початок представлень точно о $7\frac{1}{2}$ годинї вечером. — Абонамент: першорядний на 6 вистав 15 К, другорядний на 6 вистав 10 корон.

— **Осторога перед торговцями людским товаром.** Правительство у Відни видало комунїкат, котрим остерігає перед агентами, що наймають дївчата на остров Корфу немов то до тамошного касина чужинцїв. Супротив того порадно, щоби з принятєм такого замовленя зажадати пояснень від австро-угорского консуля на Корфу. Особливо остерігає ся перед плаченєм тим агентам кавциї.

— **Дївчата в мужеских середних школах.** В нїмецкім вел. князївстві Баден позволено перед кількома лїтами на те, щоби також і дївчата ходили до мужеских ґімназий і реальних шкіл. Оповіщена тепер статистика виказує найлїпший успіх. В послїднім шкільнім роцї ходило в Карльсруге до ґімназиї 52 дївчат, до реальної ґімназиї 35, до висшої реальної школи 19, а до женьских шкіл в инших містах разом 694 дївчат. Ученицї визначали ся великими спосібностями, пильностию та взагалї інтересували ся дуже науковими предметами. Приписують також дївчатам, що впливали корисно на хлопцїв. В деяких школах дївчата визначали ся більшим поступом, як хлопцї. Більша точність, замилованє до порядку, совістність, увага, як неменше вроджена дївчатам нїжність впливали дуже корисно на поведенє хлопцїв. Також і щодо дисциплїни не являли ся нїякі трудности і нїгде не була нарушена моральність в який-небудь спосіб наслїдком спільного перебуваня в школї хлопцїв і дївчат.

— **Зелїзничі катастрофи.** З Лїнцу доносять: Особовий поїзд льокальної зелїзницї, що виїхав в пятницю о годинї 2 по полудни з Пассав, вискочив із шин коло стациї Фірстенфельд. О скілько доси звістно, пять осіб єсть убитих, дуже богато тяжко, а богато легко ранених. Близших подробиць поки-що нема. Подорожні з того поїзду, котрі прибули до Відня, оповідають, що при добуваню убитих і поранених осіб зпід розторощених вагонів діяли ся страшні сцени. — З Харкова доносять, що коло стациї Александровска на шляху Курск-Харків-Севастополь вискочив із шин особовий поїзд. До 20 подорожних потерпіло ушкодженя. Пять вагонів розбило ся.

— **З розпуки за сином.** В селї Замарстинові при ул. Цецілїї під ч. 85 помер передвчера в 35-ім роцї житя Кароль Ульман, властитель огородничого заведеня, що вже від довшого часу слабував на сухоти. Смерть сина зробила таке сильне вражінє на его 75-лїтного вітця, Йосифа, що ражений серцевим ударом, упав трупом на місци. Похорон вітця і сина відбуде ся нинї о годинї 4-ій по полудни на кладовище в Замарстинові.

— **Картярі.** Суд в Тернополи засудив сими днями за картярство: Саломона Собельзона на 6 місяцїв арешту, Воруха Зальца і Зільбермана на 5 місяцїв арешту. Всї три засуджені грали в карти з селянами і обдирали їх до послїдного сотика. Виграна від селян сума виносить, о скілько можна було провірити, кількадесять тисяч корон.

— **Крадїж в ваґонї.** Селянин Іван Грабовский з Руди коло Кохавини, доніс львівскій полїциї, що в дорозї з Відня до Кракова украдено ему в ваґонї з кишенї мошонку з квотою 199 корон, а виновником крадежи мав бути один Львовянин.

— **Шевченкове сьвято в Сокали.** Міщаньский драм. кружок „Просьвіти“ устроює 29 с. м. в салї „Народного Дому“ великі вечерницї в честь Тараса Шевченка. Проґрама: 1) ⁂ Прольоґ. 2) Кониський-Лисенко: Молитва, хор жін. 3) Шевченко-Воробкевич: Думи мої, хор муж. 4) Шашкевич-Матюк: Цьвітка, сольо сопран. 5) Шевченко-Січиньский: Лїчу в неволї, хор міш. з тенор. сольом. 6) Шевченко: Суботів, деклямация. 7) Промова. 8) Шевченко-Білинковский: Гамалїя, хори міш. з деклямациєю. 9) ⁂ Сольо фортепянове. 10) Шевченко-Воробкевич: Огнї горять, муж. хор. 11) Шевченко-Вербицкий: Завіщанє, баріт. сольо і подвійний хор. — Початок о год. 8 вечером. Вступ від 30 с. до 2 К. По концертї комерс.

— **З Коломиї.** В понедїлок 2 цьвітня о годинї 11 в сали „Народного Дому“ (II поверх) відбудуть ся загальні збори коломийскої фiлїї „Просьвіти“. По звітї уступаючого видїлу, виборі нового на рік 1906/7 і внесенях членів виголошені будуть виклади з господарства, промислу і торговлї. — О годинї 2 в тій самій сали відбудуть ся вечерницї в память 45 роковин смерти Тараса Шевченка, на котрі зложать ся промова вп. Л. Гнатишака, деклямациї і сьпіви членів товариства „Просьвіти“. Запрошує ся дотеперішних членів як також тих, що бажали би вступити в члени товариства „Просьвіти“ до як найчисленнійшої участи. Вечером роздасть ся жеребом межи тих членів, що зложили вкладку за 1905 і 1906 р. 300 щеп овочевих. — Видїл.

— **Загадочний случай.** На ратункову стацию у Львові приставлено в суботу в полудне зарібника Андрія Малєра з двома ранами, які ему завдав якийсь Мартиняк ножем під праву паху і в голову. По заосмотреню ратунковою стациєю відставлено Малєра до загального шпиталя. Однако коли полїция, повідомлена о пригодї, вислала до шпиталя аґента, аби розслїдив справу, показало ся, що ранний вже втік із шпиталя.

— **Самоубийство студентки.** В Перемишли утопила ся оногдашної ночи в ріцї Сянї сїмнайцятьлїтна донька тамошного лїкаря дра Пордеса, що була ґімназиальною ученицею. Причиною самоубийства дївчини була розпука по смерти матери, що померла в нїмецкій санаториї.

Телеґрами.

Відень 27 марта. Пос. Штайн мотивував внесенє Всенїмцїв в справі відокремленя Галичини і висказав при тім ідеал і переконанє Всенїмцїв, що Австрия буде колись сполучена під скиптром Гогенцоллєрнів з причими Нїмцями.

Білосток 27 марта. (П. Аґ.). Кількох узброєних людий впало вчера до одного маґазину і зажадали ключа до каси, котру відтак ограбили і втекли.

Варшава 27 марта. Управа полуднево-західних зелїзниць одержала телеґрафічне розпорядженє міністра комунїкаций, щоби в будучности не приймати Поляків на висші уряди в управі і на шляху.

Варшава 27 марта. В недїлю о 8 год. вечером патруля увійшла до цукорнї Понґовского на Лешнї, зревідувала всїх гостий і многих арештувала. Жовнїрі, уставлені перед дверми, арештували всїх прохожих а в недїлю і в понедїлок численні патрулї на улицях Варшави доконували ревізий прохожих в ріжних точках міста.

Відень 27 марта. Архікнягиня Мария Йосифа, жена Архікн. Оттона, піддала ся операциї слїпої кишки в санаториї Леве'го.

Каменець подільский 27 марта. Виборцї жидівскі, здаючись на свою чисельну перевагу, старають ся перевести при виборах лиш жидівских кандидатів. В наслїдок того серед християньского населеня настало заворушенє. Ситуация єсть грізна. Пороблено всї кроки, щоби недопустити до погрому. В Каменци, Валтї і Немирові стоїть по кілька сотень козаків. В иньших містах і селах виборчих скріплено сторожу полицийну.

Господарство, промисл і торговля.

— **Рахунок** товариства взаїмного кредиту „Днїстер“ у Львові за сїчень і лютий 1906 року (сотики пропущено):

I. Вкладки щадничі:	Кор.	
вложено . . .	217.745·—	
винято . . .	84.591·—	
стан з кінцем лютого	2,206.082·—	
II. Позички на скрипти і векслї:		
уділено 148 нових позичок в сумі		182.020·—
сплачено 88 цїлковитої рати .		160.090·—
стан з кінцем лютого у 3333 довжників		2,064.545·—
III. Уділи членьскі вплачені від 3814 членів кор. . . .		160.681·—
IV. Фонд резервовий і фонди на страти		30.444·—
разом фонд власний кор. . .		191.125·—
V. Цінні папери і вкладки в других товариствах кор. . .		263.892·—
VI. Готівка на рах. біжучім і в касї кор.		240.279·—

Вкладки приймаємо на 4%; позички уділяємо на 6%. При сплатї на 30 рат піврічних виносить рата амортизацийна 5·18 від 100 кор.

ОГОЛОШЕНЄ.

Гроші звертаємо, кому не подобає ся річник 1905 „Добрих Рад“. В сім річнику знаходять ся сотки практичних порад для кождого а крім того близько 100 рисунків, після котрих може собі кождий наробити практичних річий для господарства. Цїна 1 К за річник. Адреса: „Добрі Ради“, Стрілецкий Кут (Буковина).

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів“. Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул. Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язицї нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Виданє представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладцїв.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цінах оригінальних.

5 корон і більше

денного зарібку 5 корон.

Товариство машин трикотових до роботи домашної пошукує осіб так мужчин як і женщин до робіт трикотів на нашій машині. Проста і скора робота домова через цілий рік. Наука приготовляюча непотрібна. Віддалене не має впливу. Роботи продаємо.

Товариство машин трикотових до роботи домашної
ТОС. Г. ВІТТІК і Сп. Прага. Петерсплац 7. I.—469.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзниці

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).